

Sygn. akt III Cz 948/15

POSTANOWIENIE

Dnia 2 września 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SO Leszek Dąbek (spr.)

Sędziowie: SO Gabriela Sobczyk

SR (del.) Roman Troll

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 2 września 2015 r. w G.

sprawy egzekucyjnej

z wniosku wierzyciela (...) Spółki Akcyjnej we W.

przy udziale dłużnika G. B.

o egzekucję świadczeń pieniężnych

w przedmiocie skargi na postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w R. C. L. z dnia 25 lutego 2015 r. wydane w sprawie

o sygn. akt Km 482/10

na skutek zażalenia wierzyciela

na rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 2 postanowienia Sądu Rejonowego w R. z dnia 16 kwietnia 2015 r., sygn. akt I Co 326/15

postanawia:

1. **zmienić zaskarżone postanowienie w punkcie 2 w ten sposób, że zasądzić od dłużnika G. B. na rzecz wierzyciela (...) Spółki Akcyjnej we W. kwotę 177 zł (sto siedemdziesiąt siedem złotych) z tytułu zwrotu kosztów postępowania skargowego, w tym kwotę 60 zł (sześćdziesiąt złotych) zastępstwa procesowego w tym postępowaniu;**

2. **zasądzić od dłużnika G. B. na rzecz wierzyciela (...) Spółki Akcyjnej we W. kwotę 90 zł (dziewięćdziesiąt złotych) z tytułu zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kwotę 60 zł (sześćdziesiąt złotych) zastępstwa procesowego w tym postępowaniu.**

SSR(del.) Roman Troll SSO Leszek Dąbek SSO Gabriela Sobczyk

Sygn. akt III Cz 948/15

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Rybniku w postanowieniu z dnia 16 04 2015r. uchylił postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w R. C. L. z dnia 25 02 2015r. (wydane w sprawie Km 482/10) i nie obciążył dłużnika G. B. kosztami postępowania skargowego.

Orzekając o kosztach postępowania skargowego stwierdził, że przedmiotem skargi była ocena działania organu egzekucyjnego, na która dłużniczka nie miała wpływu

i uznał, że z tej przyczyny w sprawie zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek

o którym mowa jest w regulacji art. 102 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

Orzeczenie zaskarżył wierzyciel (...) **S.A. we W.**

w części orzekającej o kosztach postępowania i wniosła o jego zmianę przez zasądzenie na rzecz wierzyciela zwrotu kosztów postępowania skargowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych za obie instancje.

Zarzuciła, że przy ferowaniu zaskarżonego rozstrzygnięcia naruszono regulacje:

- art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z § 10 ust. 1 pkt 8 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 09 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu poprzez nie zasądzenie na rzecz wierzyciela reprezentowanego przez radcę prawnego kosztów postępowania wywołanego skargą na czynności komornika;
- art. 102 k.p.c. poprzez jego zastosowanie, w sytuacji gdy nie było podstaw do odstąpienia od obciążenia strony przegrywającej kosztami postępowania;
- art. 770 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie i nie obciążenie dłużniczki kosztami postępowania wywołanego skargą na czynności komornika.

W uzasadnieniu zarzuciła, iż nie miała wpływu na działanie organu egzekucyjnego

i umorzenie postępowania nastąpiło bez jej winy, zatem niezrozumiałe pozostaje

aby ponosił on ciężar finansowy błędnej czynności Komornika Sądowego.

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Przewidziane w art. 767 i nast. k.p.c. postępowanie ze skargi na czynności komornika stanowi integralną część postępowania egzekucyjnego.

W postępowaniu egzekucyjnym - w miejsce występującej w procesie reguły rozstrzygania o kosztach w zależności od wyniku sprawy (art. 98 i n. k.p.c.) - obowiązuje zasada zwrotu przez dłużnika wierzycielowi kosztów celowych, tj. niezbędnych do celowego przeprowadzenia egzekucji (art. 770 k.p.c.), z tym jednak,

iż w postępowaniu skargowym ze skargi na czynności komornika stosuje odpowiednio przepisy o kosztach procesu zamieszczone w art. 98 i nast. k.p.c.. w związku z art. 13

§ 2 k.p.c. (pogląd ten jest przyjęty i ugruntowany zarówno w piśmiennictwie,

jak i w judykaturze, np. por. w uzasadnieniu uchwały Sądu Najwyższego z dnia 29 02 1996r. – III CZP 17/96, Lex 24101, Wokanda 1996/4/10).

W świetle tego poglądu – Sąd odwoławczy go podziela - w sprawach ze skargi na czynności komornika sąd orzeka na podstawie regulacji art. 770 k.p.c., stosując odpowiednio (art. 13 § 2 k.p.c.) w niezbędnym zakresie przepisy o zwrocie kosztów procesu (art. 98-110 k.p.c.), w tym także regulację art. 102 k.p.c. która uprawnia Sąd

do nie obciążania dłużnika kosztami postępowania skargowego w przypadku,

gdy w sprawie zachodzi „szczególnie uzasadniony wypadek”.

Prawodawca nie zdefiniował jednak co należy rozumieć pod tym pojęciem pozostawiając to doktrynie prawa i judykaturze.

W świetle ich wypowiedzi najogólniej rzecz ujmując należy pod nim rozumieć wszelkie przypadki, kiedy zasądzenie od strony obciążonej obowiązkiem zwrotu kosztów postępowania cywilnego na rzecz strony przeciwnej poniesionych przez nią kosztów postępowania jest rażąco niezgodne z zasadami współżycia społecznego (postanowienie SN z dnia 27 10 1966r. II PZ 62/66).

Wszczęcie przez wierzyciela postępowania egzekucyjnego zostało spowodowane niewykonaniem przez dłużnika zasądzonych od niego świadczeń, który z tego powodu ponosi „winę” za wszczęcie tego postępowania i co za tym idzie ponosi także - co do zasady - odpowiedzialność za powstały w majątku wierzyciela uszczerbek spowodowany poniesieniem przez niego kosztów tego postępowania.

W niniejszej sprawie skarga została spowodowana błędnym uznaniem przez Komornika, iż zachodzą przesłanki do umorzenia postępowania na mocy art. 824 § 1 pkt 2 k.p.c. i jej wniesienie nie było zatem w żaden sposób spowodowane postępowaniem wierzyciela.

Dlatego nie obciążanie dłużnika kosztami postępowania skargowego – tak jak to uczynił Sąd pierwszej instancji - prowadziłoby do niczym nieuzasadnionego obciążenia wierzyciela uszczerbkiem powstałym w jego majątku spowodowanym poniesionymi przez niego kosztami postępowania.

Jest to niezgodne z zasadami współżycia społecznego, wobec czego w materiały sprawy brak jest podstaw do uznania, że zasady współżycia społecznego przemawiają za nieobciążaniem dłużnika obowiązkiem zwrotu wierzycielowi poniesionych przez niego kosztów postępowania (wprost przeciwnie przemawiają one za obciążeniem go tym obowiązkiem) i tym samym w sprawie nie zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek o którym mowa jest w regulacji art. 102 k.p.c.

Dlatego - wbrew temu co przyjął Sąd Rejonowy – regulacja ta nie ma

w sprawie zastosowania i zgodnie z przytoczonymi powyżej zasadami ogólnymi

na dłużniku ciąży obowiązek zwrócenia wierzycielowi poniesionych przez niego

w niniejszej sprawie kosztów postępowaniu.

Nie znajduje to odzwierciedlenia w zaskarżonym postanowieniu, wobec czego zażalenie skarżącego jest uzasadnione, co prowadziło do zmiany zaskarżonego

i zasądzenia od dłużnika na rzecz wierzyciela zwrotu poniesionych przez niego kosztów postępowania w wysokości 177zł (na kwotę tą składają się kwoty: 100zł poniesionej przez wierzyciela opłaty od skargi, 60zł wynagrodzenia fachowego pełnomocnika reprezentującego wierzyciela oraz 17zł uiszczony przez wierzyciela opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa).

Reasumując zaskarżone postanowienie jest wadliwe i dlatego zażalenie wierzyciela jako uzasadnione uwzględniono zmieniając postanowienie w sposób określony w sentencji w oparciu o regulację art. 386 § 1 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 108 k.p.c. biorąc pod uwagę, iż skarga nie była poprzedzona niewłaściwym postępowaniem wierzyciela, dłużniczka powinna zwrócić wierzycielowi poniesione przez niego w tym postępowaniu koszty procesu w łącznej wysokości 90 zł, na które składają się: opłata od zażalenia w kwocie 30zł, koszty zastępstwa przez fachowego pełnomocnika w kwocie 60 zł (§ 10 ust. 1 pkt 8 i § 12 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września

2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu Dz.U.2013. poz.461) oraz opłata skarbową od udzielonego pełnomocnictwa w wysokości 17zł.

SSR(del.) Roman Troll SSO Leszek Dąbek SSO Gabriela Sobczyk